

Vuur bij Koud Water 2008

Opgebrand + Uitgeblust =

Kunstenaars
Vereniging
Flevoland

Vuur bij Koud Water - 30 december - 17.30 uur

Wie Vuur bij Koud Water niet eerder meemaakte, die moet dan deze keer echt niet voorbij laten gaan! Want op 30 december organiseert de Kunstenaars Vereniging Flevoland dit bijzondere kunstspektakel namelijk voor de laatste keer. Door de verscherping van het gemeentebestuur in het jaar 2009 zal er volgend jaar geen vergunning meer voor worden gegeven. Een kampvuur mag dan nog wel, maar grote open vuren, zoals de kunstenaars al jaren doen, vallen dan buiten de grenzen van het toegestane. En wie er een keer bij is geweest of wie de beelden bij Omroep Flevoland wel eens heeft gezien, die begrijpt heel goed dat er tijdens het festival letterlijk en figuurlijk met vuur wordt gespeeld. De vlammen zijn soms hemelstijgend. Gevaarlijk? Vuur is altijd gevaarlijk, maar dat is tegelijk een van de zaken die het festival aantrekkelijk maakt. Maar dat is zeker niet het enige, het is bijzonder sfeervol, gezellig, het is een traditie geworden, soms extreem koud, en steeds was het publiek benieuwd naar wat de kunstenaars nu weer hadden bedacht.

Het festival vindt, net als vorige jaren, plaats op het Lelystadse strand langs de Houtribweg, bij eetcafé de Aalscholver. Het begint als het net donker is geworden, om half 6 's avonds. Er zal muziek klinken, het strand zal langzaam vol stromen met mensen en dan begint het. Dit keer zal het festival religieus aandoen, het zal namelijk beginnen met een processie. Het publiek wordt uitgenodigd om de kunstwerken te helpen meedragen, te dragen naar de plaats waar ze worden aangestoken. En dan zal het eerste gedicht klinken. Het thema van het festival is Opgebrand + Uitgeblust =. Het bijzondere van die titel is dat het volledig lijkt aan te sluiten bij het feit dat dit de laatste keer is, maar dat was nog niet bekend op het moment dat die titel werd bedacht. Op zich is die toevalligheid al bijna spiritueel.

Voor dit project, waarbij kunst, vuur, muziek, poëzie en sfeer de ingrediënten zijn, bouwen op 30 december overdag 7 kunstenaars kunstwerken van natuurlijke en goed brandbare materialen, die 's avonds in het donker stuk voor stuk in brand worden gestoken. De kunstenaars zijn Sacha Janzee, Michel Bongertman, Anthea Simmonds, Willem Hoogeveen, Linda Verwajen, Mary Fontaine en Rob van den Broek. Hein Walter heeft voor deze keer weer de teksten geschreven. En als de laatste woorden zijn gesproken, het laatste kunstwerk in rook is vervlogen, dan zal rond half 8 voor de laatste keer het grote vuur worden aangestoken, dan zal de KVF zich gaan richten op andere dingen; want dat zal de oplossing zijn van het rebusachtige thema: als er zaken eindigen, dan is er ruimte voor nieuwe dingen.

Of zoals het in het laatste gedicht verwoord is:

Dit is het einde,
hier, nu, as zal verwaaid,
de as van al wat geweest is.
Maar dan, heel onverwacht
gebeurt wat niet kan,
ontstaat uit dansende vlammen
een wezen met vleugels die branden,
heet uit de vuurgloed,
een feniks,
verlangend naar vrijheid,
geboren om toekomst.
De wereld ligt open,
niets is gesloten,
de wereld ligt open.

Welkom bij het water,

welkom bij het vuur dat nog koud is.

Straks gaan we vlammen.

Straks zullen we de kunst van het branden verstaan.

Het vuur, neem het in uw hart,

want dit is de dag van het offer,

de dag waarop ons hart zal doven.

Dit is de laatste dag.

Geloof ons, er komt vandaag geen morgen.

Zijn we opgebrand en uitgeblust?

Onze handen zijn straks uitgebrand,

niet meer het zand op het strand aan uw voeten,

maar op andere plaatsen zullen wij onze warmte richten.

We zullen vliegen, we zullen stralen,

als vogels van zonlicht, vogels van as,

als vogels van bladeren, vogels van verf en steen,

keramieken vogels, glazen vogels, als vogels, als vogels.

We zullen landen in uw ogen.

Het vuur, sluit het in uw hart,

loop met ons mee naar de plaats waar de vonk in zal slaan,

draag, als u kan, de werken in uw herinnering,

neem het gewicht op naar draagkracht.

Dit is onze geest, dit is ons leven.

Beleef ons, ga mee in processie,

kom mee en word een.

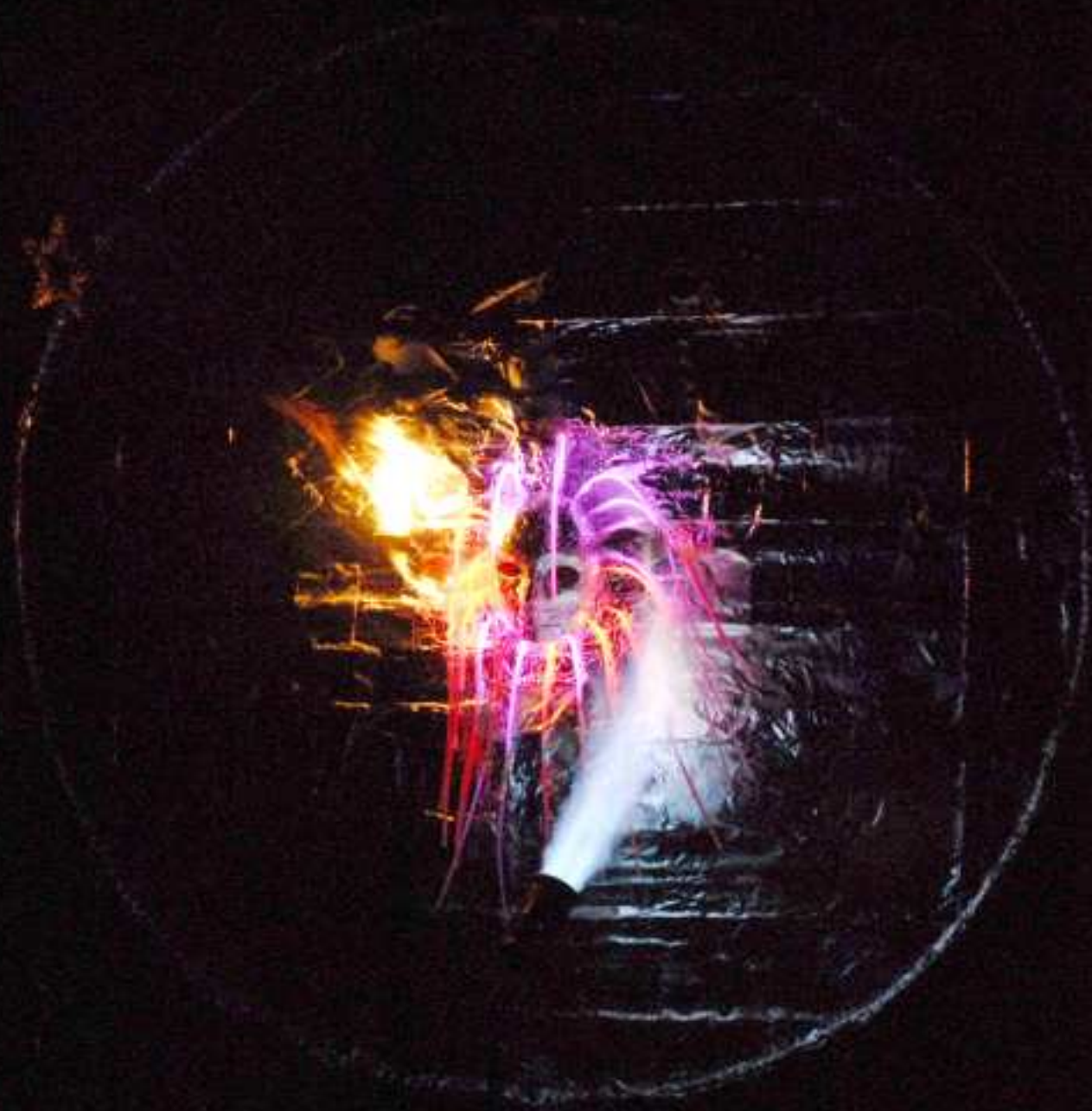

Bij het werk van Mary Fontaine

Laten we gaan,
we dragen het leven naar het begin,
het bestaan ,
we steken het licht aan,
vrouwen voorop,
de mannen er vlak achteraan,
we lichten de maan,
we branden de zon,
we verhitten het water
we koken de aarde,
we steken de lucht in de fik,
we gaan,
we verbranden de wereld,
de nacht en het licht,
de kosmos, de onzichtbare kosmos,
we verbranden de schepen,
de dromen, de sterren, het weten,
en alles zal opgaan in niets,
alles zal doven,
geen dag meer, geen nacht,
het einde van alles,
het einde van alles,
ontstaan,
ruimte, bron, oorsprong,
het eind is het begin,

Bij het werk van Willem Hoogeveen

Met een handdruk, koude handdruk,
doe ik afstand van de stropdas,
worgend onding dat de wereld,
gouden wereld, haast genekt heeft.
Met dit offer, brandend offer,
van symbolen komt een einde
aan de opmars van de banken,
van de mannen in hun pakken
en hun graaizucht.
Laat ons kijken naar het mooie,
laat ons draaien naar het licht toe,
al het goede van de wereld,
laat ons dansen met de sterren,
laat de bloemen rijkdom bloeien.

Bij het werk van Linda Verwajen

Onverwacht opstaan, uit de as van het niets ontstaan,
drinken en eten, druppel voor druppel opnemen,
opzuigen, inslikken, aantrekken, hunkeren, stromen, groeien,
uit alle macht oprekken, reiken, uit voegen barsten, bijna brekend
belovend,
en dan bloeien, schitterend mooi zijn,
knallen, verbluffen, indrukwekkend indruk wekken, grootser ,
adembenemend oh en ah,
ah,
groot, immens groot, stagneren, schaduw maken,
woekeren, boe en bah, verzetten, verzakken,
vechten, bederven, instorten, braken en breken,
tegen beter weten vechten, rotten,
uitgeput laten, inzakken, huilen,
accepteren, afsterven, sterven, verdwijnen in het niets,
de as van het niets,
waaruit wordt verwacht.

Einde?

Had je gedacht!

Indringende droom, meedogenloos vruchtbaar,
helwitte diepte, hemelsbrede boete,
oogverblindend zwart zwart zwart,
waarin kan, mag, moet, zal,
losgeslagen leegte, dood, kansrijk en tergend,
levensgroot antwoord,
naamloos bestaan zonder weerga.

Bij het werk van Michel Bongertman

Laat ons bidden om de daad van liefde,
laat ons bidden om de dood.

Laat oplichten ons verlangen,
laat in lichterlaaie hunkering glanzen.

Ik ben geen gouden kalf, geen blinkende
kruisspin,
ik ben van zilverlicht sprinkhaan,

profeet, waarzegger, aanzegger,
ik zal sterven in donker.

Liefste, hier is mijn lichaam,
bid ervan zolang je kan.

Bij het werk van Sacha Janzee

Tranen
om het leed van de wereld,
om het kwaad dat geweest is.

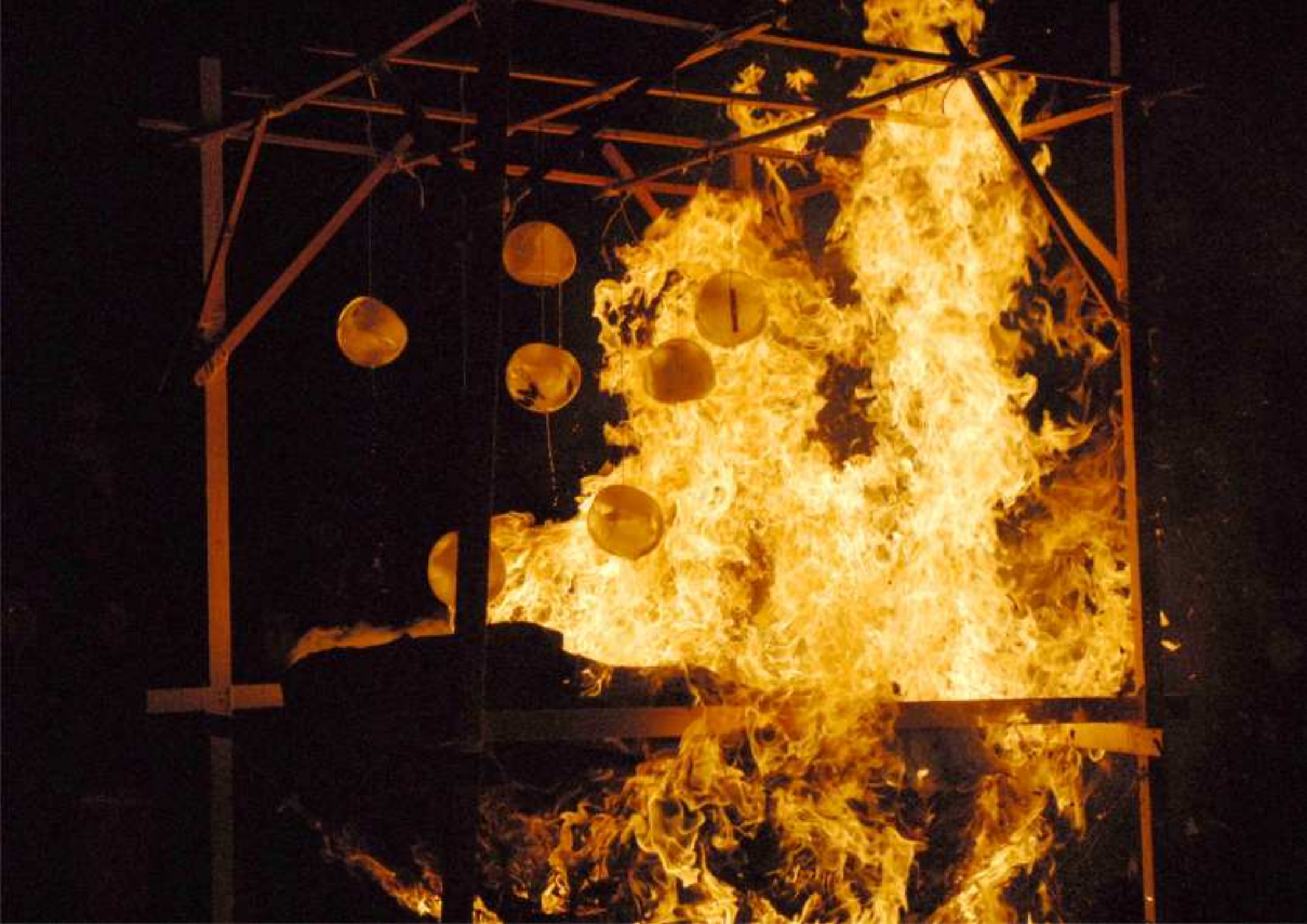
Tranen
om verdwenen liefdes, gebroken beloftes,
daden te erg om te weten, vergeten verleden.

Huil maar,
laat smelten wrok en ellende,
laat stromen opgekropt verdriet.

Huil maar,
vuur zal je troosten,
je tranen verwarmen.

Bij het werk van Rob van den Broek

Onze monden van het bidden stukgebeten,
onze voeten moe van lopen in processie,

volkomen aan het eind van ons Latijn,
ontmoeten we niet midden in de hemel

God die op ons staat te wachten,
maar met open armen Lucifer.

'Opgebrand'?, vraagt hij warm,
'Uitgeblust'?, zo zijig als een kapelaan,
'Neem dan op de hete biechtstoel plaats,
de zetel die al vele blaren heeft gekust.'

Zijn we schapen die maar blaten op commando,
dan sluiten we de wereld af.

Blijven we de kerk op handen dragen
blijven we daar om antwoord vragen,

dan zullen we branden, zonder twijfel.
Alleen wie afstand doet van god en duivel,

alleen wie heilige huisjes durft te breken,
die zal vrijheid vinden om te leven.

Bij het werk van Anthea Simmonds

Het einde.
het einde is nu, hier.
We verbranden de wereld,
we verbranden de toekomst,
we steken de fik in het vuur bij koud water.
Het vuur zal gaan loeien,
laaiende tongen reikend naar hemel
in hitte geen plaats meer voor adem,
geen leven meer mogelijk.
Dit is het einde,
hier, nu, as zal verwaaid,
de as van al wat geweest is.
Maar dan, heel onverwacht
gebeurt wat niet kan,
ontstaat uit dansende vlammen
een wezen met vleugels die branden,
heet uit de vuurgloed,
een feniks,
verlangend naar vrijheid,
geboren om toekomst.
De wereld ligt open,
niets is gesloten,
de wereld ligt open.

Het Laatste vuur

opgebrand + uitgeblust =

Vuur bij Koud Water 2008, 30 dec 17.30 uur

8 kunstenaars reageren met brandende beelden en woorden

30 december 2008 om 17.30 uur *let op : tijdsverandering!*

Strand Lelystad, Houtribweg, bij strandpaviljoen *de Aalscholver*

De Kunstenaars Vereniging Flevoland nodigt u uit.

kunstenaars vereniging flevoland

met dank aan :
Gemeente Lelystad en Provincie Flevoland

ontwerp: Anthea Simmonds

Vuur bij Koud Water® 2008 werd georganiseerd door de Kunstenaars Vereniging Flevoland ©2009

Met dank aan:

de Provincie Flevoland,
de gemeente Lelystad,
Strandpaviljoen de Aalscholver
en de deelnemende kunstenaars

Ontwerp uitnodiging: Anthea Simmons

Teksten: Hein Walter

Fotografie en verslag Fred van Welie

extra foto's: Rob van den Broek, Willem Hoogeveen, Michel Bongertman,

Linda Verwaijen en Ursula van de Bunte

www.flevokunst.nl

kunstenaars vereniging flevoland